lagde sit folkelige Hof hertil fra Hovedstaden for at være i Nærheden af den Virksomhed, som mere end nogen anden kunde glæde sig ved hendes Beskyttelse.

I den rummelige Havestue, hvorfra en Fløjdør stod aaben til det Fri, var der forsamlet henimod et halvt Hundrede Mennesker. Det var til Dels fremmede Tilrejsende af den Art, man til Stadighed saa' her som Højskolens Gæster: højtalende Præster med deres folkeligt klædte Hustruer, alvorsfulde, langskæggede Landsbylærere og rundryggede Bondestudenter med blege Ansigter. Forøvrigt saaes ogsaa et Par af Højskolens egne Lærere og af Egnens velnærede Bønder med deres Koner. Der havde som sædvanlig været holdt et Formiddags-Foredrag paa Skolen, og det var nu en Gang en fast Skik — som Fru Gylling satte megen Pris paa — at man efter Foredraget samledes i „Sandingehus" for at tilbringe Middagstimen med fortrolig Vennepassiar ved en Pibe Tobak.

Denne „Vennepassiar" udartede imidlertid regelmæssigt til en varm Debat om Dagens forskellige sociale, politiske og religiøse Spørgsmaal. Det syntes efterhaanden at være bleven disse Mennesker en ligefrem Livsfornødenhed at diskutere, fremsætte Meninger, udvikle Livsanskuelser og profetisk for-